DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2013/49/EU

af 11. oktober 2013

om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF [1], særlig artikel 20, stk. 1, første punktum,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I direktiv 2006/87/EF, inspektionsforordningen for fartøjer på Rhinen og Kommissionens forordning (EU) nr. 164/2010 af 25. januar 2010 om de tekniske specifikationer for elektronisk skibsmelding i indlandssejladsen i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet [2] er fastsat hovedkravene til udveksling af det påkrævede minimum af oplysninger om skibsskrog blandt fartøjscertificeringsmyndigheder og RIS-myndigheder.

(2) Siden direktiv 2006/87/EF trådte i kraft, har mere end 14 000 fartøjer fået tildelt ét europæisk fartøjsidentifikationsnummer (ENI). Det store antal ENI'er gør det vanskeligt at udveksle data på effektiv vis uden et egnet hjælpemiddel. Dette kan føre til større sikkerhedsrisici i forbindelse med fartøjets drift (trafikstyring) og til administrative problemer (f.eks. dobbelttælling i statistikker). ENI'erne lagres i indlands-AIS-transpondere i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2007 af 13. marts 2007 om tekniske specifikationer for fartøjssporingssystemer i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet [3] for at kunne identificere fartøjer automatisk, hvis de er forsynet med et ENI.

(3) De kompetente myndigheder har behov for disse data for især at undgå, at et og samme fartøj tildeles to ENI'er, og RIS-myndighederne benytter dataene til adskillige RIS-applikationer som f.eks. sluseplaner og slusestatistikker. Antallet af indlands-AIS-transpondere er i hastig vækst, og det gør en effektiv dataudveksling vigtig for en velfungerende trafikstyring. Et centralt elektronisk register (database med oplysninger om skibsskrog), hvortil alle myndigheder er forbundet, er derfor nødvendigt for at sikre en effektiv dataudveksling og for at tilpasse dette direktivs bilag til den tekniske udvikling.

(4) Samtidig er antallet af kompetente myndigheder, der kan udstede fællesskabscertifikater for sejlads på indre vandveje, vokset betydeligt. For nuværende benytter 49 myndigheder fra ni medlemsstater databasen til identifikation af fartøjer og tildeling af ENI'er. Disse kompetente myndigheder har behov for pålidelige oplysninger om fartøjerne og deres certifikater for at kunne planlægge tekniske inspektioner og udstede, forlænge eller inddrage disse certifikater. Efter udstedelse, forlængelse eller inddragelse af certifikaterne skal alle andre kompetente myndigheder underrettes. Manglende eller ukorrekte oplysninger kan resultere i ufuldstændige vurderinger fra den kompetente myndigheds side, der kan fastslå, at der forekommer en sikkerhedsrisiko og en ukorrekt anvendelse af kravene i direktiv 2006/87/EF.

(5) Stigningen i antallet af kompetente myndigheder i EU og det forhold, at ikke alle medlemsstater udveksler oplysninger om udstedelsen af ENI med andre medlemsstater, har en negativ indvirkning på den effektive udveksling af oplysninger mellem dem, hvilket igen har konsekvenser for udstedelsen af certifikater i henhold til kravene i direktiv 2006/87/EF, da der er mulighed for, at der udstedes to certifikater baseret på samme ENI. Dette står i kontrast til situationen på Rhinen, hvor der kun er få certifikatudstedende myndigheder, og samtlige

[1] EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 57 af 6.3.2010, s. 1.
[3] EUT L 105 af 23.4.2007, s. 35.

myndigheder på Rhinen kommunikerer aktivt med hinanden, således at der er en effektiv informationsstrøm mellem dem. En effektiv dataudveksling baseret på oplysninger om skibsskrog er derfor en nødvendig forudsætning for at kunne garantere et ækvivalent sikkerhedsniveau i forbindelse med henholdsvis fællesskabscertifikatet for sejlads på indre vandveje og det certifikat, der udstedes i overensstemmelse med artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen.

(6) Det er nødvendigt at sikre, at beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([2]).

(7) Direktiv 2006/87/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(8) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, som er omhandlet i artikel 7 i Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje ([3]) —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 2006/87/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstater, der har indre vandveje som nævnt i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2006/87/EF, sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest et år efter dets ikrafttræden. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Enhver behandling af personoplysninger med henblik på dette direktiv skal være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til de medlemsstater, der har indre vandveje som nævnt i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2006/87/EF.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

([1]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
([2]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
([3]) EFT L 373 af 31.12.1991, s. 29.

BILAG

I direktiv 2006/87/EF affattes bilag II, artikel 2.18, stk. 6, således:

»6. De i stk. 5 nævnte kompetente myndigheder indsætter straks hvert europæisk fartøjsidentifikationsnummer, de tildeler, de oplysninger til identifikation af fartøjet, der er anført i tillæg IV, samt eventuelle ændringer i det elektroniske register (»skibsskrogdatabasen«), der føres af Kommissionen. Disse oplysninger kan benyttes af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og i de stater, der har tiltrådt Mannheimkonventionen, med henblik på at træffe administrative foranstaltninger til at opretholde sikkerheden og lette navigationen samt gennemføre artikel 2.02 til 2.15 og artikel 2.18, stk. 3, i dette bilag samt artikel 8, 10, 11, 12, 15, 16 og 17 i dette direktiv.

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med EU-lovgivningen og deres nationale lovgivning de nødvendige foranstaltninger til at sikre en fortrolig og pålidelig behandling af de oplysninger, de modtager i medfør af dette direktiv, og at oplysningerne kun anvendes i overensstemmelse med dette direktiv.

En medlemsstats kompetente myndighed kan videregive personoplysninger til tredjelande eller internatonale organisationer, forudsat at kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (*), særlig artikel 25 eller 26, er opfyldt, og udelukkende med udgangspunkt i enkeltsager. En medlemsstats kompetente myndighed skal sikre sig, at videregivelsen er nødvendig i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed skal sikre sig, at tredjelandet eller den internationale organisation ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland eller en anden international organisation uden udtrykkelig skriftlig tilladelse og overholder de af medlemsstatens kompetente myndighed fastsatte betingelser.

Videregivelsen af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation fra Kommissionen er betinget af, at kravene i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (**) er opfyldt, og udelukkende med udgangspunkt i enkeltsager. Kommissionen skal sikre sig, at videregivelsen er nødvendig i henhold til stk. 1. Kommissionen skal sikre sig, at tredjelandet eller den internationale organisation ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland eller en anden international organisation uden udtrykkelig skriftlig tilladelse og overholder de af Kommissionen fastsatte betingelser.

(*) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31
(**) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1«